

Joelin kirja ja Laodikean seitsemännen päivän adventistikirkko – numero kolmekymmentäkolme

Jeff Pippenger
2026-01-21

Numero kolmekymmentäkolme

Sunnuntailain aikana sataneljäkymmentäneljätuhatta kohtaavat profeetallisesti yhdennentoista hetken työntekijät. Sataneljäkymmentäneljätuhatta ovat jo sinetöityjä, ja silloin he kutsuvat suurta joukkoa tulemaan ulos Babylonista ja asettumaan heidän kanssaan seitsemännen päivän sapatin puolelle. Tuomio Jumalan huonetta kohtaan päättyy sunnuntailain aikana, ja tuomio siirtyy sitten pakanoihin, suureen joukkoon — Jumalan toiseen laumaan. Ilmestyskirjan seitsemäs luku yksilöi molemmat ryhmät, ja viidennessä sinetissä pimeän keskiajan marttyyrit kysyvät: ”Kuinka kauan” siihen, että Jumala tuomitsee paavillisen vallan heidän marttyyrikuolemansa tähden? Heille sanotaan, että heidän tulee levätä haudoissaan, kunnes toinen paavillisen vainon marttyyrien ryhmä tulee täyteen, ja heille annetaan valkeat vaatteet. Ilmestyskirjan seitsemännen luvun suuri joukko on puettu valkeihin vaatteisiin, sillä he edustavat toista paavillisten marttyyrien ryhmää pian tulevassa sunnuntailakikriisissä. Ilmestyskirjan seitsemäs luku ja viides sinetti käsittelevät näitä kahta ryhmää, samoin kuin Smyrnan ja Filadelfian seurakunnat. Smyrna edustaa lopullisen paavillisen verilöylyn marttyyreja ja Filadelfia sataneljäkymmentäneljätuhatta.

Pietari on kolmannella hetkellä Kesarea Filippissä, ja ”kuuden päivän” kuluttua, ei kuuden tunnin kuluttua, hän olisi sunnuntailain, joka on yhdeksäs hetki, rajalla.

Ja kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin, Jaakobin ja hänen veljensä Johanneksen ja vei heidät erilleen korkealle vuorelle. Ja hän muuttui heidän edessään, ja hänen kasvonsa loistivat niin kuin aurinko, ja hänen vaatteensa tulivat valkeiksi niin kuin valo. Ja katso, heille ilmestyivät Mooses ja Elia, jotka puhuivat hänen kanssaan. Matteus 17:1–3.

Sunnuntailain kohdalla sataneljäkymmentäneljätuhatta kohtaavat profeetallisesti suuren joukon. Elia edustaa sataneljäkymmentäneljätuhatta, jotka eivät maista kuolemaa, ja Mooses edustaa niitä, jotka kuolevat Herrassa. He seisovat Kristuksen kanssa sunnuntailain kohdalla, missä Kristus voitelee kirkkautensa valtakunnan, niin kuin Hän ristillä perusti armonsa valtakunnan. Jos seuraatte edelleen sitä logiikkaa, jota esitämme yhteydessä kuuden tunnin ajanjaksoon kolmannesta hetkestä yhdeksänteen hetkeen, on välttämätöntä nähdä jotakin, mikä on hyvin erityinen havainnollistus.

Kesarea Filippin kolmas hetki on Kesarea Maritiman yhdeksännen hetken omegan alfa. Tunnistan siinä, että ei kuusi tuntia, vaan kuusi päivää myöhemmin Pietari on Kirkastusvuorella, mikä niin ikään havainnollistaa sitä historiaa, joka huipentuu sunnuntailakiin, joka on yhdeksäs hetki. Kuuden päivän jakso vastaa kuuden tunnin jaksoa, mutta ainoastaan Kesareasta Kesareaan ulottuvan fraktaalien muodossa. Erityisen merkille pantavaa on, että juuri näin tapahtuu, kun

tarkastellaan helluntaikautta: tämä ilmiö, jossa kuuden tunnin jakson historian sisällä on historian fraktaali. Kuusi tuntia Kristuksen kuolemasta helluntaihin on fraktaali ajanjaksosta ristiltä vuoteen 34 jKr., jolloin pyhä viikko päättyi ja evankeliumi meni pakanoille.

”Nyt ylpeys ja kateus sulkivat oven valoa vastaan. Jos paimenten ja tietäjien tuomia kertomuksia olisi uskottu, ne olisivat saattaneet papit ja rabbit mitä epäedullisimpaan asemaan ja kumonnet heidän väitteensä siitä, että he olivat Jumalan totuuden selittäjiä. Nämä oppineet opettajat eivät tahtoneet alentua ottamaan opetusta vastaan niiltä, joita he nimittivät pakanoiksi. Ei voinut olla niin, he sanoivat, että Jumala olisi sivuuttanut heidät ilmoittaakseen asiansa tietämättömille paimenille tai ympärileikkaamattomille pakanoille. He päättivät osoittaa halveksuntansa niitä kertomuksia kohtaan, jotka olivat saattaneet kuningas Herodeksen ja koko Jerusalemin levottomuuteen. He eivät edes tahtoneet mennä Betlehemiin katsomaan, oliko asia niin. Ja he johdattivat kansan pitämään Jeesusta kohtaan osoitettua kiinnostusta hurmahenkisenä kiihotuksena. Tästä alkoi Kristuksen hylkääminen pappien ja rabbien taholta. Tästä eteenpäin heidän ylpeytensä ja uppiniskaisuutensa kasvoivat vakaaksi vihaksi Vapahtajaa kohtaan. Samaan aikaan kun Jumala avasi oven pakanoille, juutalaisten johtajat sulkivat oven itseltään.” Alfa ja omega, osa 4, s. 62.

Pyhän viikon keskivaiheilla Kristus ristiinnaulittiin. Kolme ja puoli vuotta myöhemmin Stefanus kivitettiin ja Kornelius kutsui Pietarin. Kolme ja puoli vuotta ristin jälkeen koetus aika muinaiselle Israelille päättyy täysin. Silloin Stefanus katsoi taivaaseen ja näki Kristuksen seisovan, mikä on Danielin kirjan kahdennentoista luvun ensimmäisen jakeen mukaan koetusajan päättymisen vertauskuva. Ovi sulkeutui muinaiselta Israelilta ja avautui pakanoille.

Ajanjaksossa Kristuksen kuolemasta yhdeksännellä hetkellä Stefanuksen kuolemaan ja Pietarin kutsumiseen yhdeksännellä hetkellä Cornelius ja Stefanus ovat kaksi todistajaa siitä, että ne tuhat kaksisataa kuusikymmentä profeetallista päivää täyttyivät. Kuoleman yhdeksännestä hetkestä kuoleman yhdeksänteen hetkeen oli 1 260 profeetallista päivää. Kuoleman yhdeksännestä hetkestä helluntain yhdeksänteen hetkeen osoittaa 1 260 päivän fraktaalien viidenkymmenen kahden päivän ajanjaksossa.

Helluntaikaudeksi muodostunut fraktaali sijoittuu noiden 1 260 päivän alkuun, ja noiden päivien lopussa Pietari on profeetallisesti sijoitettu sekä kolmanteen että yhdeksänteen hetkeen Kesareassa. Nuo kaksi Kesareaa edustavat profeetallisen kuuden tunnin ajanjakson alfaa ja omegaa. Näiden kahden Kesarean muodostaman profeetallisen kuuden tunnin ajanjakson sisällä Pietari matkustaa kuusi päivää ja saapuu Kirkastusvuorelle. Vuori edustaa sinetöimistä, joka huipentuu sunnuntailaissa, missä voittava seurakunta korotetaan kaikkien vuorten yläpuolelle. Nuo kuusi päivää edustavat kuuden tunnin ajanjaksoa Kesareasta Kesareaan ja ovat fraktaali tämän ajanjakson sisällä, samoin kuin helluntaikausi oli fraktaali aivan saman pyhän ajanjakson alussa.

Alun fraktaali oli helluntaikauteen liittyvien kevätjuhlien täyttymys. Myös viimeinen fraktaali, Kesareasta Filippistä Kirkastusvuorelle, on profeetallisesti sidottu yhteen pyhän viikon kanssa. Vuorella Isä puhui, niin kuin Hän oli tehnyt Kristuksen kasteessa ja niin kuin Hän tekisi jälleen juuri ennen ristiä. Isä puhui kuuluvasti kolme kertaa pyhän viikon alusta aina ristille asti: kerran kasteessa, sitten Kirkastusvuorella, ja sitten Hän puhui lähestyvän ristin varjossa.

Risti on niiden 1 260 päivän omega, jotka alkoivat Hänen kasteestaan. Kaste ja risti ovat Danielin yhdeksännen luvun pyhän viikon määrättyjä tienviittoja ja osoittavat siten Kirkastusvuoren kuuluvan osaksi pyhää viikkoa. Jos ensimmäinen ja viimeinen täyttävät pyhän viikon profetian tienviittoina, silloin keskimmäisen tienviitan täytyy profeetallisen välttämättömyyden vuoksi tehdä samoin.

Kaste on ensimmäinen enkeli; Kirkastusvuori on toinen ja risti on kolmas. Vuorella Jumala osoitti Mooseksen ja Elia jäännösseurakunnan tienviitoiksi. Sovellus liittyy yhteen Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen kolmiosaisen symbolin kautta. Oli kolme kertaa, jolloin Jeesus otti Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen mukaansa. Ensimmäisellä kerralla kyseessä oli Jairuksen tyttären ylösnousemus, toisella kirkastus ja kolmannella Getsemane. Ensimmäisellä kerralla Pietari, Jaakob ja Johannes näkivät ylösnousseen kaksitoistavuotiaan neitsyen.

Ja tapahtui, että kun Jeesus palasi, kansa otti hänet ilolla vastaan, sillä kaikki odottivat häntä. Ja katso, tuli mies, nimeltä Jairus, ja hän oli synagogan esimies; ja hän lankesi Jeesuksen jalkojen juureen ja pyysi häntä tulemaan kotiinsa. Sillä hänellä oli ainoa tytär, noin kahdentoista vuoden ikäinen, ja tämä oli kuolemaisillaan. Mutta hänen mennessään kansa tungeksi hänen ympärillään. Luuk. 8:40–42.

Nimi Jairus merkitsee ”valaisejaa” ja ”olla loistava ja kirkas”. Niistä kolmesta kerrasta, jolloin Pietari, Jaakob ja Johannes olivat yksinomaisesti Kristuksen vieraina, tämä oli ensimmäinen kerta, ja Jairus edustaa ensimmäistä enkeliä, joka valaisee maan kirkkaudellaan. Kaksitoistavuotias neitsyt edustaa niitä neitsyitä, jotka on määrä herättää kuolleista satanaaneljäkymmentäneljätuhantena. Kristus saapui neitsyittären kotiin oltuaan tekemisissä naisen kanssa, joka oli sairastanut verenvuotoa kaksitoista vuotta.

Ja nainen, joka oli sairastanut verenvuotoa kaksitoista vuotta ja kuluttanut kaiken omaisuutensa lääkäreihin, eikä kukaan ollut voinut häntä parantaa, tuli hänen takaansa ja kosketti hänen vaippansa tupsua; ja heti hänen verenvuotonsa tyrehtyi. Luuk. 8:43, 44.

Tunnistetaan kaksitoistavuotias neitsyt, ja sitten seuraavassa jakeessa tunnistetaan nainen, jolla on ollut verenvuoto kaksitoista vuotta. Naisella oli verenvuoto koko neitsyen eliniän ajan. Jeesus oli kulkemaisillaan verenvuotoa sairastavan naisen ohi päästäkseen neitsyt tyttären luo. Nainen edustaa ensimmäisen enkelin sanomaa, sellaisena kuin se ilmenee Laodikealle osoitetussa sanomassa. Kristus oli aikeissa herättää neitsyen kuolleista ja nostaa hänet elämään, ja sairaalla naisella, Laodikean naisella, oli vielä lyhyt tilaisuus koskettaa Jumaluutta. Lapsi edustaa viimeistä sukupolvea, ja Jeesus kulkee sairaan naisen, Laodikean, ohi herättääkseen viimeisten päivien neitsyen. Kun neitsyt herätetään kuolleista, nainen on joko parantunut tai hänet on ohitettu.

Ensimmäisen enkelin tunnusmerkki on pelko, ja pelkoa on kahdenlaista.

Hänen vielä puhuessaan tuli joku synagogan esimiehen kotoa ja sanoi hänelle: ”Tyttäresi on kuollut; älä vaivaa Mestaria.” Mutta kun Jeesus sen kuuli, hän vastasi hänelle sanoen: ”Älä pelkää; usko ainoastaan, niin hän pelastuu.” Luuk. 8:49, 50.

Sitten Pietari, Jaakob ja Johannes menevät huoneeseen, jossa ylösnousemus, jota Kristuksen kaste symboloi, edusti ensimmäisen ja kolmannen enkelin voimaannuttamista. Kirkastusvuori on toinen kerta, jolloin Pietari, Jaakob ja Johannes ovat todistajina. Kirkastusvuori on toinen enkeli, ja kun Kristus vei samat opetuslapset Getsemaneen, se edusti kolmatta enkeliä. Toisessa askeleessa, Kirkastusvuorella, on ”kahdentuminen”, sillä Vuoren tienviitta on keskimmäinen niistä kolmesta kerrasta, jolloin Isä puhui. Ensimmäinen oli Hänen kasteessaan, mikä vastaa kaksitoistavuotiaan neitsyen ylösnousemusta; toinen oli Vuori, ja kolmas oli juuri ennen ristiä. Ne kolme kertaa, jolloin Isä puhui, ja ne kolme kertaa, jolloin nuo kolme opetuslasta menivät erikseen Jeesuksen kanssa, liittyvät toisiinsa siinä, että kummankin linjan toinen tienviitta on Kirkastusvuori.

Ja kun hän saapui taloon, hän ei sallinut kenenkään mennä sisään, paitsi Pietarin ja Jaakobin ja Johanneksen sekä tytön isän ja äidin. Ja kaikki itkivät ja vaikeroivat häntä; mutta hän sanoi: Älkää itkekö; ei hän ole kuollut, vaan nukkuu. Ja he nauroivat hänet pilkaksi, tietäen, että hän oli kuollut. Mutta hän ajoi heidät kaikki ulos, tarttui hänen käteensä ja huusi sanoen: Tyttö, nouse. Ja hänen henkensä palasi, ja hän nousi heti; ja hän käski antaa hänelle syötävää. Ja hänen vanhempansa hämmästyivät; mutta hän kielsi heitä kertomasta kenellekään, mitä oli tapahtunut. Luukas 8:51–56.

Pietari, Jaakob ja Johannes näkevät ensimmäisen enkelin neitsyen ylösnousemuksessa, hänen, joka oli nukkunut, kuten Lasaruskin. Kun hän heräsi, hän nousi heti ja hänelle annettiin ruokaa. Kun Elia ja Mooses herätetään henkiin Ilmestyskirjan yhdestoista luvussa, he nousevat heti, ja sitten Pyhä Henki vuodatetaan ilman mittaa, mikä edustaa neitsyen ruokaa. Kirkastusvuori oli kuusi päivää Kesarean Filippin jälkeen, paitsi siinä tapauksessa, että Luukas tallentaa tapahtumat.

Ja noin kahdeksan päivää näiden sanojen jälkeen hän otti mukaansa Pietarin ja Johanneksen ja Jaakobin ja meni vuorelle rukoilemaan. Ja hänen rukoillessaan hänen kasvojensa muoto muuttui, ja hänen vaatteensa tulivat valkeiksi ja säihkyviksi. Ja katso, hänen kanssaan puhui kaksi miestä, jotka olivat Mooses ja Elias. Luuk. 9:28–30.

Matteus ja Markus sanovat molemmat yksiselitteisesti: ”kuuden päivän kuluttua”, ja Luukas sanoo: ”noin” kahdeksan päivän kuluttua. Raamatun kirjoittajat käyttivät kahta ajanlaskutapaa: toista kutsuttiin inklusiiviseksi ja toista eksklusiiviseksi. Ensi silmäyksellä tässä saattaisi näyttää olevan ristiriita, mutta se, että Luukas sanoi ”noin”, osoittaa hänen puhuneen inklusiivisesti, ja kun Matteus ja Markus sanovat: ”kuuden päivän kuluttua”, he osoittavat laskeneensa täydet päivät eivätkä sitä päivää, joka aloitti kahdeksan päivän jakson, eivätkä sitä päivää, joka päätti kahdeksan päivän jakson. Ero tuottaa samasta ajanjaksosta kaksi numeerista symbolia: toinen on luku kahdeksan ja toinen kuusi päivää.

Se, mikä vahvistetaan kahdella todistuksella kuuden tai kahdeksan päivän ajanjaksosta Kesarean Filippin ja Kirkastusvuoren yhteydessä, on se, että aikana, jolloin Kristus sinetöi ne sataneljäkymmentäneljätoista, luku kahdeksan edustaa Nooan arkissa olleita kahdeksaa sielua, ja luku kuusi edustaa Filadelfian kuudetta seurakuntaa, jonka kohtalona on olla se seurakunta, joka on kahdeksas, se seitsemästä. Heidät muutetaan kahdeksanneksi Mooseksen, Elian ja Kristuksen kirkastamisessa. Kirkastuminen vuorella on myös esikuvallisesti ilmaistu Mooseksen historian vuorella tapahtuvassa kirkastumisessa.

Kun Mooses nousi vuorelle, hän otti mukaansa seitsemänkymmentä vanhinta ja Joosuan.

Sitten Mooses, Aaron, Naadab ja Abihu sekä seitsemänkymmentä Israelin vanhinta nousivat vuorelle. Ja he näkivät Israelin Jumalan; ja hänen jalkojensa alla oli ikään kuin safiirikivistä tehty päällystys, kirkkaudeltaan kuin itse taivas. Mutta hän ei ojentanut kättänsä Israelin lasten jaloimpia vastaan; ja he näkivät Jumalan sekä söivät ja joivat. Ja Herra sanoi Moosekselle: Nouse minun tyköni vuorelle ja ole siellä; niin minä annan sinulle kivitaulut sekä lain ja käskyt, jotka minä olen kirjoittanut, opettaaksesi ne heille.

Niin Mooses nousi ynnä hänen palvelijansa Joosua, ja Mooses astui ylös Jumalan vuorelle. Ja hän sanoi vanhimmille: Odottakaa meitä tässä, kunnes palaamme jälleen teidän luoksenne; ja katso, Aaron ja Hur ovat teidän kanssanne; jos kenellä on jotakin asiaa, menköön heidän tykönsä.

Ja Mooses nousi vuorelle, ja pilvi peitti vuoren. Ja Herran kirkkaus asettui Siinain vuorelle, ja pilvi peitti sen kuusi päivää; ja seitsemäntenä päivänä hän kutsui Moosesta pilven keskeltä. Ja Herran kirkkauden näky oli Israelin lasten silmissä kuin kuluttava tuli vuoren huipulla. Ja Mooses meni pilven keskelle ja nousi vuorelle; ja Mooses oli vuorella neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä. 2. Mooseksen kirja 24:9–18.

Ensimmäisen enkelin sanoma oli Jairuksen tyttären ylösnousemus, joka vastasi Kristuksen kastetta. Sitten kuusi päivää myöhemmin tuli Kirkastusvuori, joka on toinen enkeli ja joka johti ristille, joka on kolmas enkeli. Toisena enkelinä vuorella on kaksinkertainen todistus siinä, että Isän puhe vuorella liittyy kolmen toiseen linjaan. Ne kolme kertaa, jolloin Pietari, Jaakob ja Johannes olivat yksinoikeudella Kristuksen vieraina, ja ne kolme kertaa, jolloin Isä puhui, osoittavat molemmat Isän äänen toisen ilmenemisen, ja toinen kerta, jolloin Jeesus otti Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen mukaansa, oli Kirkastusvuori. Vuoren toisella tienviitalla on Isän äänen ja kolmen opetuslapsen kaksinkertainen todistus, sillä toinen sanoma osoittaa aina ”kahdentumisen”.

Kuuden tunnin jakso iltauhrin ja aamuuhurin välillä, jota Matteuksen ja Markuksen kuusi päivää Kesarean Filippin ja vuoren välillä kuvaavat, tulee kuvatuksi Mooseksen kuudessa päivässä, kunnes hänet seitsemäntenä päivänä kutsutaan pilveen.

Linja alkaa toisen enkelin viipymisen ajasta, kun Mooses kehottaa seitsemänkymmentä vanhinta ”viipymään”, kunnes hän palaa. Linjan ensimmäiset kuusi päivää ovat erilliset, mutta muodostavat silti osan koko 46 päivästä. Nuo kuusi päivää ovat ajanjakso, joka johtaa kolmanteen koetukseen, jota neljäkymmentä päivää edustaa. Nuo 46 päivää symboloivat temppeliä; kuudennet päivät ovat ne kuusi tuntia Kristuksen kuolemasta helluntaihin, ne kuusi tuntia hänen ristiinnaulitsemisestaan hänen kuolemaansa, ne kuusi tuntia Kesareasta Kesareaan ja ne kuusi tuntia Pietarin yläsalista temppeliin. Mooses on vastaanottamassa liiton lain ja saamassa ohjeet siitä, kuinka temppeli on pystytettävä. Vaikka Raamattu sanoo, ettei kukaan ihminen ole nähnyt Jumalaa, vanhimmat ”näkivät Israelin Jumalan”. Jumalan kirkastuminen vuorella Mooseksen ja vanhinten kanssa oli esikuva kirkastumisesta Kirkastusvuorella. Molemmat sisältävät kuuden päivän ajanjakson. Mooseksen linja sisältää toisen enkelin viipymisen ajan ja koko neljäkymmentäkuusi päivää, jotka edustavat temppeliä. Ne neljäkymmentä päivää, joiden aikana hän vastaanotti lain, edustavat

sinetöimistä.

Pietari oli Kesarea Filippissä kolmannella hetkellä, matkallaan Kesarea Maritiman suuntaan yhdeksännellä hetkellä, ja kuuden tai kahdeksan päivän kuluttua hän on Vuorella, viipyen Mooseksen seitsemänkymmenen vanhimman kanssa, kun Hän näkee näyn kirkastetusta Herrasta, aivan niin kuin Daniel teki kymmenennessä luvussa. Daniel näki Herran kasvoista kasvoihin, samoin kuin Gideon ja ne seitsemänkymmentä vanhinta. Kirkastusvuori on se paikka, jossa sadan neljäkymmenenneljän tuhannen laodikealainen liike muuttuu sadan neljäkymmenenneljän tuhannen filadelfialaiseksi liikkeeksi. Heistä tulee kahdeksas seurakunta, joka on kuudes seurakunta; näin me näemme kuusi päivää ja kahdeksan päivää.

Kuusi tuntia ristiinnaulitsemisesta Hänen kuolemaansa, helluntain kuusi tuntia, Kesareasta Kesareaan ulottuvat kuusi tuntia, kuusi päivää Kirkastusvuorelle sekä Mooseksen kuusi päivää, jotka johtivat neljäänkymmeneen päivään, ovat sama linja. Kesarea Filippin, joka on Panium ja sunnuntailaki, välissä sata neljäkymmentäneljä tuhatta sinetöidään. Tuo sinetöiminen aiheuttaa jakautumisen.

Ja minä, Daniel, yksin näin näyn; sillä miehet, jotka olivat minun kanssani, eivät nähneet näkyä; mutta suuri vavistus valtasi heidät, niin että he pakenivat piiloutuakseen. Daniel 10:7.

Mooses erosi vanhimista sanoessaan: ”Odottakaa te tässä meitä, kunnes palaamme jälleen teidän luoksenne.” Mooses erosi seitsemästäkymmenestä odottamisen aikana, ja seitsemänkymmentä viikkoa edustaa koetusaikaa entisen liiton kansalle. Kun seitsemäskymmenes viikko päättyi, ja tuo seitsemäskymmenes viikko oli se pyhä viikko, jonka aikana Kristus vahvisti liiton monien kanssa, Kristus erosi silloin täydellisesti entisen liiton kansasta. Aika, jonka kuluessa entisen liiton kansa saattoi ratkaista verenvuotoa koskevan ongelmansa, mikä heidän kohdallaan merkitsi uskoa siihen, että he pelastuivat Aabrahamin verestä, oli päättynyt, ja kaksitoistavuotias neitsyt herätettiin palvelemaan. Kun odotuksen aika oli alkanut, Mooses sai liiton lain ja ohjeet temppelin pystyttämiseksi.

Kun Pietari, Jaakob ja Johannes olivat vuorella, Jumalan kansan sinetöiminen ja heidän senjälkeinen korottamisensa merkiksi kuvaa noita liittokansaan kuuluvia ihmisiä sadan neljäkymmenenneljän tuhannen temppelinä. Yhdennentoista hetken työntekijät liitetään sitten siihen temppeliin.

Näin sanoo Herra: Noudattakaa oikeutta ja tehkää vanhurskaus, sillä minun pelastukseni on lähellä tulla, ja minun vanhurskauteni on ilmestyvä. Autuas on se ihminen, joka näin tekee, ja ihmislapsi, joka pitää siitä kiinni; joka varoo saastuttamasta sapattia ja varjelee kätensä tekemästä mitään pahaa. Älköön myöskään muukalaisen poika, joka on liittynyt Herraan, sanoko: Herra on varmasti erottanut minut kansastaan. Älköön myöskään eunukki sanoko: Katso, minä olen kuiva puu. Sillä näin sanoo Herra eunukeille, jotka pitävät minun sapattini ja valitsevat sen, mikä minua miellyttää, ja pitävät kiinni minun liitostani: Minä annan heille huoneessani ja muurieni sisällä sijan ja nimen, paremman kuin pojat ja tyttäret; minä annan heille iankaikkisen nimen, joka ei koskaan häviä. Myös muukalaisten pojat, jotka liittyvät Herraan, palvellakseen häntä ja rakastaakseen Herran nimeä, ollakseen hänen palvelijoitansa,

jokainen, joka varoo saastuttamasta sapattia ja pitää kiinni minun liitostani, heidätkin minä vien pyhälle vuorelleni ja teen heidät iloisiksi rukoushuoneessani; heidän polttouhrinsa ja teurasuhrinsa ovat otolliset minun alttarillani, sillä minun huonettani kutsutaan kaikkien kansojen rukoushuoneeksi.

Herra, Herra, joka kokoaa Israelin karkotetut, sanoo: Minä kokoan hänen luoksensa vielä toisiakin niiden lisäksi, jotka hänen luokseen on jo koottu. Jesaja 56:1–8.

Pietari, Jaakob ja Johannes sekä Mooses edustavat ”Israelin hyljeksittyjä”, jotka heidän veljensä, jotka heitä vihasivat, ovat karkottaneet.

Näin sanoo Herra: Taivas on minun valtaistuimeni ja maa minun jalkojeni astinlauta; missä on se huone, jonka te minulle rakennatte, ja missä on minun lepopaikkani?

Sillä kaikki nämä on minun käteni tehnyt, ja niin ovat kaikki nämä tulleet olemaan, sanoo Herra. Mutta tähän minä katson: siihen, joka on nöyrä ja särjetty hengeltään ja vapisee minun sanani edessä. Joka teurastaa härän, on kuin tappaisi ihmisen; joka uhraa karitsan, kuin katkaisisi koiralta kaulan; joka tuo ruokauhrin, kuin uhraisi sian verta; joka polttaa suitsuketta, kuin ylistäisi epäjumalaa. Niin, he ovat valinneet omat tiensä, ja heidän sielunsa mielistyy heidän kauhistuksiinsa. Minäkin valitsen heille eksytykset ja annan heidän pelkonsa kohdata heidät; koska silloin, kun minä kutsuin, ei kukaan vastannut, kun minä puhuin, he eivät kuulleet, vaan tekivät pahaa minun silmiäni edessä ja valitsivat sen, mihin minä en mielistynyt.

Kuulkaa Herran sana, te, jotka vavisten kunnioitatte hänen sanaansa: Teidän veljenne, jotka vihasivat teitä, jotka karkottivat teidät minun nimeni tähden, sanoivat: ”Tulkoon Herra kirkastetuksi”; mutta hän ilmestyy teidän iloksenne, ja he joutuvat häpeään. Jesaja 66:1–5.

Sana ”ilo” esiintyy Raamatussa lukuisia kertoja ja monin tavoin, samoin sana ”häpeä”. Pietarin Joelin kirjasta esittämän sanoman yhteydessä häpeä ja ilo asettuvat rinnakkain, kuten viisaat ja tyhmät tai vehnä ja lusteet. Häpeä ja ilo edustavat Joelin asiayhteydessä niitä, joilla on öljy eli myöhäissateen sanoma, vastakohtana niille, joilla sitä ei ole. Vasta kun näet tämän yksityiskohdan, voit päästä syvempään merkitykseen sanoissa: ”Teidän veljenne, jotka vihaavat teitä, jotka karkottavat teidät minun nimeni tähden.” Nuo veljet ovat niitä, joita Spalding and Magan -teoksen sivuilla yksi ja kaksi kutsutaan ”nimellisiksi adventisteiksi, Juudaksen kaltaisiksi”, jotka ”kavaltavat meidät katolilaisille”, ”sillä he vihasivat meitä sapatin tähden, koska eivät voineet kumota sitä”. Teidän veljenne, jotka vihaavat teitä, karkottavat teidät maan sapatin sanoman vuoksi, Mooseksen seitsemän kertaa, jota ei voida kumota. Tässä on asian ydin: teidät karkotetaan opillisen kiistan, väittelyn, vuoksi, niin kuin Jesaja sitä kutsuu, ja tuo opillinen väittely on myöhäissateen sanoma.

Joel kutsuu tuota sanomaa ”uudeksi viiniksi”, ja jos sinulla on tuo sanoma, sinulla on ilo. Jos sinulla ei ole sitä, heräävät niin kuin Joelin juomarit heräävät huomaamaan, että uusi viini on leikattu pois suustasi. Tuossa kohdassa olet profeettallisesti ”häpeissään”. Sillä ryhmällä, jolla on öljy, on ilo, ja se ryhmä, jolla ei ole öljyä, on häpeissään. Öljy on myös uutta viiniä, ja se liittyy iloon. Tämän vuoksi Jesaja sanoo: ”Kuulkaa Herran sana.” Toinen ryhmä valitsee kuulla, eikä toinen kuuntele pasuunan ääntä. Jesaja yksilöi nimenomaisesti sen ryhmän, joka kuulee, sanoessaan: ”te,

jotka vapisetten hänen sanansa edessä.” Herra kokoaa ne, jotka on karkotettu pois 9/11 saapuneen sanoman tähden, ja sunnuntailain aikana Hän kokoaa Jesajan eunukit, jotka esitetään kuivina puina. Jos he pitävät kiinni liitosta, he eivät enää ole erotetut Jumalan pyhästä vuoresta.

Kuohittu tai kuiva puu edustaa kuolemaa. Kuohittu ei voi lisääntyä, eikä kuivassa puussa ole elämää. Lupaus on, että jos nuo pakanat eli yhdenkymmentä hetken työntekijät ottavat vastaan liiton, jota sapatti edustaa, he saavat poikia ja tyttäriä. Ensin Hän kokoaa Israelin karkotetut, sitten korottaa nuo karkotetut lipuksi ja sen jälkeen kokoaa muun laumansa. Ensimmäinen ja toinen kokoaminen edustavat ajanjaksoa 9/11:stä sunnuntailaksi asti, jolloin Pyhä Henki vihmoa, sekä myös ajanjaksoa sunnuntailaista siihen asti, kunnes Miikael nousee, ja myöhäissade vuodatetaan ilman määrää. Kummassakin ajanjaksossa myöhäissade on sanoma, joka, jos sinulla on se, tuo iloa, ja jos sinulla ei ole sitä, tuo häpeää.

Matteuksen kirja jakautuu kolmeen linjaan, jotka edustavat Ilmestyskirjan neljäntoista luvun kolmea enkeliä. Kukin näistä kolmesta linjasta sisältää myös kolmen enkelin fraktaaleja. Toinen linja, luvusta yhdestätoista lukuun kahteenkymmeneenkahteen, on keskus, sillä se on toinen enkeli, joka on sijoitettu ensimmäisen ja kolmannen enkelin väliin. Matteuksen kirja on itse keskimäinen linja, kun tarkastelemme lukuja yhdestätoista kahteenkymmeneenkahteen Genesiksen ja Ilmestyskirjan liittolukujen yhteydessä.

Kahdentoista liittoluvun keskus on Matteuksen, ja Matteuksen kolmen rivin keskirivi löytyy samoista kahdestatoista luvusta. Näiden kahdentoista luvun keskus on sadan neljäntymmenen neljän tuhannen sinetöiminen. Tätä keskipistettä edustavat kolme jaetta, jotka vastaavat Genesiksen ja Ilmestyskirjan kahdentoista liittoluvun kolmea keskijainta.

Pietari on keskipisteen keskipisteen keskipiste, ja hän edustaa ensimmäistä ja viimeistä kristillistä morsianta. Se on Alfa ja Oomegan allekirjoitus. Palmoni asetti allekirjoituksensa myös Pietarin nimenmuutoksen päälle, kun Hän laati Pietarin nimen arvoituksen englannin kielellä. Jeesus puhui Pietarille hepreaksi, ja keskustelu kirjattiin kreikaksi ja sen jälkeen saatettiin englanniksi. Englannissa Palmoni nimesi Pietarin käyttämällä englannin aakkosten 16:tta kirjainta, jota seuraa 5:s kirjain, jota seuraa 20:s, jota seuraa 5:s, jota seuraa 18:s, täysin tietäen, että Hän, Palmonina, loi nimen, joka kulkisi hepreasta kreikkaan ja kreikasta englantiin. Hän myös suunnitteli, että englanninkielinen nimi mahdollistaisi arvoituksen, jossa nuo viisi kirjainta kerrotaan keskenään järjestyksessä, jotta päästään lukuun sataneljäkymmentäneljätuhatta. Palmoni, joka on myös ensimmäinen ja viimeinen, suunnitteli, että niiden viiden englanninkielisen kirjaimen, joista nimi Peter muodostuu, ensimmäinen ja viimeinen ovat 16:s ja 18:s kirjain, sillä nimen Peter tuli esiintyä kohdassa Matteus 16:18.

Kaikesta tästä Pietariin liittyvästä huolimatta meidän on yhä käsiteltävä ”kultaista suhdetta”. Kultainen suhde esitetään kohdassa Matteus 16:18, sillä suhde on 1.618. Kultainen suhde liittyy luonnon fraktaaleihin, ja kun Palmoni sijoittaa Pietarin kohtaan Matteus 16:18, Palmoni osoittaa, että se profeetallinen avain, joka pannaan Eljakimin olalle Jesajan 22:22:ssa, sekä ne profeetalliset avaimet, jotka annetaan Pietarille ja seurakunnalle tässä jakeessa, sisältävät profeetallisia fraktaaleja.

Kolmas tunti Caesarea Filippistä yhdeksänteen tuntiin Caesarea Maritimaan edustaa fraktaalii siitä kolmannesta tunnista, jolloin Kristus ristiinnaulittiin, aina siihen yhdeksänteen tuntiin saakka, jolloin Kornelius lähetti noutamaan Pietaria. Helluntailainen aikakausi ristiinnaulitsemisen kolmannesta tunnista siihen saakka, kun Pietari oli helluntaina temppelissä yhdeksäntenä tuntina, on fraktaali niistä 1 260 päivästä, jotka ulottuvat ristiltä Korneliukseen. Ne kolme kertaa, jolloin Isä puhui, ovat fraktaali kolmesta enkelistä, samoin kuin ne kolme kertaa, jolloin Jeesus otti mukaansa ainoastaan Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen. Jakeisiin koodattu profeetallinen tieto, joissa Pietari havainnollistaa niitä sataa neljääkymmentäneljää tuhatta, on yhtä syvä kuin mikään totuus koskaan on ollut, emmekä silti ole vielä sijoittaneet Pietaria Paneumiin Danielin luvussa yksitoista.

हम इस अध्ययन को अगले लेख में जारी रखेंगे।

Pietari, Jeesuksen Kristuksen apostoli, Pontoksessa, Galatiassa, Kappadokiassa, Aasiassa ja Bityniassa hajallaan asuville muukalaisille, jotka Isän Jumalan ennalta tietämisen mukaan ovat valitut, Hengen pyhityksessä Jeesuksen Kristuksen kuuliaisuuteen ja hänen verensä vihmottaviksi: armo teille ja rauha lisääntyköön. Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka suuren laupeutensa mukaan on synnyttänyt meidät uudesti elävään toivoon Jeesuksen Kristuksen kuolleista nousemisen kautta, katoamattomaan, saastumattomaan ja kuihtumattomaan perintöosaan, joka on taivaissa säilytettynä teitä varten, teitä, joita Jumalan voimasta uskon kautta varjellaan pelastukseen, joka on valmis ilmoitettavaksi viimeisenä aikana.

Sentähden te suuresti iloitsette, vaikka te nyt vähän aikaa, jos niin täytyy olla, olette murheellisia moninaisten kiusausten tähden, jotta teidän uskonne koetus, joka on paljon kalliimpi kuin katoava kulta, vaikka se tulessa koetellaan, havaittaisiin Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä koituvan ylistykseksi ja kunniaksi ja kirkkaudeksi. Häntä te rakastatte, vaikka ette ole häntä nähneet; häneen te uskotte, vaikka ette nyt häntä näe, ja riemuitsette sanomattomalla ja kirkastuneella ilolla, saavuttaen uskonne päämäärän, sielujenne pelastuksen.

Sitä pelastusta ovat profeetat tutkineet ja tarkoin etsineet, ne, jotka ovat ennustaneet teille tulevasta armosta. He ovat tutkineet, mitä tai millaista aikaa heissä oleva Kristuksen Henki tarkoitti, kun se edeltäpäin todisti Kristuksen kärsimyksistä ja niiden jälkeen seuraavasta kirkkaudesta. Heille ilmoitettiin, etteivät he palvelleet näissä asioissa itseään, vaan meitä, ja nämä asiat ovat nyt teille ilmoittaneet ne, jotka ovat Pyhässä Hengessä, taivaasta lähetetyssä, julistaneet teille evankeliumin; näihin asioihin enkelit halajavat katsahtaa.

Vyöttäkää sen tähden mielenne kupeet, olkaa raittiit ja pankaa täydellinen toivonne siihen armoon, joka teille tuodaan Jeesuksen Kristuksen ilmestyksessä. Niin kuin kuuliaiset lapset, älkää mukautuko niiden entisten himojen mukaan, joissa te ennen tietämättömyydessänne elitte, vaan sen pyhän mukaan, joka on teidät kutsunut, tulkaa tekin pyhiksi kaikessa vaelluksessanne. Sillä kirjoitettu on: "Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä."

Ja jos te huudatte avuksenne Isää, joka henkilöön katsomatta tuomitsee kunkin hänen tekojensa mukaan, niin vaeltakaa pelossa tämä muukalaisuutenne aika; sillä te tiedätte, ettei teitä ole lunastettu katoavaisilla, hopealla tai kullalla, siitä turhasta vaelluksestanne, jonka olitte

isiltänne perintönä saaneet, vaan Kristuksen kalliilla verellä, niin kuin virheettömän ja tahrattoman karitsan, hänen, joka tosin oli edeltä määrätty jo ennen maailman perustamista, mutta ilmoitettu näinä viimeisinä aikoina teitä varten, teitä, jotka hänen kauttansa uskotte Jumalaan, joka herätti hänet kuolleista ja antoi hänelle kirkkauden, niin että teidän uskonne ja toivonne ovat Jumalassa. Puhdistakaa sielunne totuuden kuuliaisuudessa Hengen kautta vilpittömään veljesrakkauteen, ja rakastakaa toisianne hartaasti puhtaasta sydäimestä, te, jotka olette uudestisyntyneet, ette katoavasta, vaan katoamattomasta siemenestä, Jumalan elävän ja iankaikkisesti pysyvän sanan kautta. Sillä kaikki liha on niin kuin ruoho, ja kaikki ihmisen kunnia niin kuin ruohon kukka. Ruoho kuivuu, ja sen kukka varisee, mutta Herran sana pysyy iankaikkisesti. Ja tämä on se sana, joka on teille evankeliumina julistettu. 1 Piet. 1:1–25.